

MÁHR GÁBOR

csivecsovált

a csivecsovált báró, tudod, a kétméteres,
úgy hívják, hogy Jancsika,
parasztangelika, mufúrdzsákon úgy hívják, hogy habarcs,
úgy hívják, hogy baltahomár, s ezzel lecsendesült a táj,
én cserépedényből eszem a görögdinnyét,
a sárgadinnyéhez jó a sóska,
idevarázsolt Bőr Jóska,
autósiskola, ora et labora,
motorolaj a lángfegyverünk,
minden dízel eszi, nem, zabálja,
csak kipirosodva ülhetünk a borhoz,
mert az magánypusztá,
és jön a következő fuldokló lélegzetvétel,
magyarán észnél vagy, sajnos kemény,
mint a veteményesben a piros paradicsom,
felvágva ennéd, éretlen-eb, mint az éretlen kutya,
pirinyányó manyó, az én édes, kedves édesanyám
negált kutyája, ő maga disszidált ötvenhat után
azt hiszem Svédországba vagy Belgiumba,
s mivel elfogyott a kávé, imádnám, még innám,
mért kell nekem legalább három órát, legalább
itt, ebben a szobában fetrengenem, hogy mire
a kávé felszívódik, legyen erőm visszaolvasnom
a mondvacsinált verseimet, hol van az a
gézungúz ragasztó, ami ha mellém áll,
kohéziósak lesznek a versek, és érthetőek,
(miközben pingpongoztunk),
néha-néha odanézőnk a kismalacka pörköltre,
ki a begyűjtött kis szénát szétszedi,
valakitől örökölte, így született, vigadozzunk,
jön efendi és halászhálójával szivarokat kontyozik,
ő a nyomozóhadosztály, van mit tanulni a pingvinektől,
ők is ilyen halevők, és szeretik és ezért ő is pontyozik,
tanuld el a pingvinektől, majd megmutogatják,
ünnepi tanulmány, Bőr Sóska osztás, jutalomátadás,
jutalom keresés és találás,
keress és találsz, Bőrharisnyát, alabástromtanyát
te is itt pufogtatnál, vagy a homár,
végül az opálmedál